Dimecres 11 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 6,1-6.16-18): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Mireu de no practicar la vostra justícia davant els altres, per a ser vistos d'ells, altrament no us guanyeu cap recompensa davant el vostre Pare, el que està en els cels. Per això, quan facis almoina, no toquis la trompeta davant teu, com fan els hipòcrites a les sinagogues i als carrers a fi de ser honrats per la gent. En veritat us dic: ja han rebut la seva recompensa.

Però tu, quan facis almoina, que no sàpiga la teva mà esquerra el que fa la dreta, perquè la teva almoina quedi en el secret; i el teu Pare, que veu en el secret, t'ho recompensarà.

I quan pregueu, no sigueu com els hipòcrites, que els agrada de pregar estant drets a les sinagogues i a les cantonades de les places, per fer-se veure de la gent. En veritat us ho dic: ja han rebut la recompensa. Tu, en canvi, quan preguis, entra en la teva cambra, tanca la porta i prega el teu Pare, que està en el secret; i el teu Pare, que veu en el secret, t'ho recompensarà.

Quan dejuneu, no feu un posat trist com els hipòcrites: es desfiguren la cara, perquè la gent vegi que dejunen. En veritat us dic: ja han rebut la recompensa. Però tu, quan dejunis, perfuma't el cap i renta't la cara, perquè els altres no vegin que dejunes, sinó el teu Pare, que està en el secret; i el teu Pare, que veu en el secret, t'ho recompensarà».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Mireu de no practicar la vostra justícia davant els altres, per a ser vistos d'ells»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens convida a obrar per a la glòria de Déu, per tal d'agradar al Pare, que per això hem estat creats. Així ho afirma el Catecisme de l'Església: «Déu ho ha creat tot per a l'home, però l'home ha estat creat per servir i estimar Déu i per oferir-li tota la creació». Aquest és el sentit de la nostra vida i el nostre honor: agradar al Pare, complaure Déu. Aquest és l'exemple que el Crist ens deixà. Tant de bo si el

Pare celestial podia donar de cadascú de nosaltres el mateix testimoni que donà del seu Fill en el moment del seu baptisme: «Aquest és el meu Fill, l'estimat, en qui m'he complagut» (Mt 3,17).

La manca de rectitud d'intenció seria especialment greu i ridícula si es produïa en accions com ara són l'oració, el dejuni i l'almoina, ja que es tracta d'actes de pietat i caritat, és a dir, actes que —per se— són propis de la virtut de la religió o actes que es realitzen per amor a Déu.

Per tant, «mireu de no practicar la vostra justícia davant els altres, per a ser vistos d'ells, altrament no us guanyeu cap recompensa davant el vostre Pare, el que està en els cels» (Mt 6,1). Com podríem agradar Déu si el que procurem d'entrada és que ens vegin i quedar bé —primer de tot— davant els homes? No és que ens haguem d'amagar dels homes per tal que no ens vegin, sinó que es tracta d'adreçar les nostres bones obres directament i en primer lloc a Déu. No importa ni és dolent que ens vegin els altres: tot al contrari, car podem edificar-los amb el testimoni coherent de la nostra acció.

Però el que sí importa —i molt!— és que nosaltres vegem Déu rere de les nostres actuacions. I, doncs, hem «d'examinar amb molta cura la nostra intenció en tot allò que fem, i no cercar els nostres interessos, si volem servir el Senyor» (Sant Gregori el Gran).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Si ja ha calat en tu algun brot del foc de l'amor diví, no vulguis manifestar-lo de sobte a l'exterior; guarda't d'escampar-ho als vents. Mantingues tancat el forn, perquè ni es refredi ni perdi escalfor» (Sant Carles Borromeu)

- «Tota expressió penitencial només té valor als ulls de Déu si és el signe d'un cor sincerament penedit. La veritable "recompensa" no és l'admiració dels altres, sinó l'amistat amb Déu» (Benet XVI)

- «Jesucrist sempre féu la voluntat del Pare. Sempre visqué en comunió perfecta amb Ell. De la mateixa manera, els seus deixebles són invitats a viure sota la mirada del Pare 'que veu en el secret' (Mt 6,6) per arribar a ser 'perfectes com el Pare celestial és perfecte' (Mt 5,48)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.693)